

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

december 2021

www.luisapiccarreta-goddelijkewil.org

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

HEILIGE FAMILIE JEZUS, MARIA EN JOZEF

Het Kind groeide op en nam toe in krachten.

Het werd vervuld van wijsheid
en de genade Gods rustte op Hem.

God, vandaag doet Gij ons denken
aan het gezin van Nazaret,
waarin uw Zoon is opgegroeid.
Verleen aan elk gezin de kracht
om U te dienen en voor elkaar te leven.
Dan zullen wij in lengte van dagen
de vrede kennen van uw huis,
de vreugde ondervinden van uw heerlijkheid.

*Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen*

Vandaag hoorden we voorlezen uit het evangelie volgens Lucas (2, 41-52). Maar Maria vertelt het ons ook zelf, langsheen Luisa Piccarreta. Het werd opgetekend in DE MAAGD MARIA IN HET RIJK VAN DE GODDELIJKE WIL.

"Mijn dochter, Ik zal je over een gebeurtenis vertellen uit Mijn leven die, hoewel ze goed afliep, echter heel pijnlijk was. Ja, indien de Goddelijke Wil Mij niet voortdurend nieuwe teugen van sterkte en genade had gegeven, zou Ik zijn gestorven van pure smart.

Ons leven ging rustig verder in het huisje van Nazaret en Mijn geliefde Zoon groeide op in Genade en Wijsheid. Hij was aantrekkelijk door de zachtheid en zoetheid van Zijn stem, de zachte betovering van Zijn ogen, de lieflijkheid van heel Zijn Persoon. Ja, Mijn Zoon was werkelijk mooi, uiterst mooi! Sinds kort had Hij de leeftijd bereikt van twaalf jaar en volgens het gebruik ging Hij naar Jeruzalem om Pasen te vieren. We vertrokken, Hij, de Heilige Jozef en Ik. Terwijl We vroom en ingetogen verder gingen, onderbrak Mijn Jezus dikwijls de stilte en sprak nu eens over Zijn hemelse Vader, dan over de immense Liefde die Hij in Zijn Hart koesterde voor de zielen.

In Jeruzalem gingen We meteen naar de tempel. Bij aankomst bogen We het hoofd zeer diep, vereerden God zeer intens en baden lang. Ons gebed was zo vurig en ingetogen dat het de hemelen opende, de hemelse Vader aantrok en Hem aan banden legde zodat de verzoening tussen Hem en de mensen werd bespoedigd.

Mijn dochter, nu wil Ik jou een verdriet toevertrouwen dat Mij pijnigt: velen gaan naar de kerk om te bidden maar het gebed dat zij tot God richten, houdt op bij hun mond omdat hun hart en geest ver van Hem wegvluchten! Hoeveel mensen gaan louter uit gewoonte naar de kerk of om hun tijd nutteloos door te brengen! Die mensen sluiten de hemel in plaats van hem te openen. En hoe talrijk zijn de oneerbiedigheden die in het huis van God begaan worden! Hoeveel geselingen zouden de wereld niet zijn bespaard, hoeveel kastijdingen zouden niet in genade zijn veranderd, indien alle zielen zich de moeite zouden doen om Ons voorbeeld te volgen!

Alleen maar het gebed dat voortkomt uit een ziel waarin de Goddelijke Wil heerst, werkt onweerstaanbaar op Gods Hart. Het is zo machtig dat het Hem overwint en van Hem de grootst mogelijke genaden verkrijgt. Zorg daarom in de Wil van God te leven en je Mama, die van je houdt, zal aan je gebed de rechten toekennen van Haar machtige voorspraak.

Na Onze plicht te hebben vervuld in de tempel en Pasen te hebben gevierd, maakten we Ons klaar om naar Nazaret terug te keren. In de drukte van de menigte verloren We elkaar uit het oog. Ik bleef bij de vrouwen en Jozef sloot zich aan bij de mannen. Ik keek rond, om er zeker van te zijn dat Mijn dierbare Jezus met Mij was meegekomen. Ik zag Hem echter niet en dacht dat Hij bij Zijn vader Jozef was gebleven.

Maar wat een verbazing en een angst voelde Ik wanneer Ik Hem op het ogenblik waarop We samenkwamen, niet aan zijn zijde zag! Onwetend over wat er was gebeurd, voelden Wij zo een schrik en zo een pijn dat We beiden sprakeloos bleven. Hevig overmand door verdriet keerden We haastig terug en vroegen angstig aan iedereen die We tegenkwamen: *“O, zeg ons of u Jezus soms zag, onze Zoon, zonder Hem kunnen we niet leven!”*

Ondanks al Ons navragen, kon niemand Ons iets zeggen. De pijn die Ik voelde verergerde zodanig dat Ik bitter weende. Elk ogenblik ontstonden diepe wonden in Mijn ziel, die Mij echt doodsangsten bezorgden.

Liefste dochter, Jezus was Mijn Zoon maar Hij was ook Mijn God. Mijn smart was bijgevolg helemaal volgens Goddelijk plan, dat wil zeggen zo machtig en immens als het doorstaan van alle andere mogelijke kwellingen samen. Indien het Fiat dat Ik bezat Mij niet aanhoudend zou hebben ondersteund met Zijn Goddelijke kracht, zou Ik gestorven zijn van ontzetting.

Toen Ik merkte dat niemand ons inlichtingen kon geven, vroeg Ik angstig aan de engelen die Mij omringden: *“Maar zeg Mij, waar is Mijn beminde Jezus? Waar moet Ik gaan om Hem te vinden? Zeg Hem dat Ik zo niet meer verder kan, breng Hem op uw vleugels in Mijn armen! Mijn engelen, heb medelijden met Mijn tranen, kom Mij te hulp, breng Jezus bij Mij!”*

Omdat elke zoektocht tevergeefs bleek, keerden We naar Jeruzalem terug. Na drie dagen van bitter verdriet, tranen, angsten en vrees, gingen We de tempel binnen. Ik was één en al oog en zocht overal. Tot Ik eindelijk, door grote vreugde overweldigd, Mijn Zoon zag te midden van de wetgeleerden! Hij sprak met zoveel wijsheid en majesteit, dat ieder die naar Hem luisterde, verrukt en verbaasd was.

Louter Hem al te zien, deed het leven in Mij terugkeren en Ik begreep direct de verborgen reden waarom Hij verloren was.

En nu een woordje tot jou, Mijn liefste dochter. In dit mysterie wou Mijn Zoon Mij en jou een subliem onderricht geven. Kan jij je soms voorstellen dat Hij niet wist hoe Ik leed? Integendeel, Hij wist het maar al te goed want Mijn tranen, Mijn zoeken, Mijn wrede en intense pijnen vonden weerklank in Zijn Hart. Desondanks offerde Hij in die zo pijnlijke uren Zijn eigen Mama op - Zij die zoveel van Hem hield - aan Zijn Goddelijke Wil. Zo toonde Hij Mij hoe Ik ook ooit Zijn Leven zou moeten offeren aan de hoogste Wil.

In die onuitsprekelijke pijn vergat Ik je niet, Mijn kind. Bedenk dat het jou tot voorbeeld kan dienen. Ik hield het ter beschikking van je opdat ook jij, op het passende moment de kracht zou hebben alles op te offeren aan Gods Wil. Jezus was nog niet uitgesproken of Wij naderden eerbiedig en richtten dit zachte verwijt tot Hem: *“Zoon, waarom hebt Ge ons dit aangedaan?”* En Hij, met Goddelijke waardigheid, antwoordde: *“Waarom hebt ge naar Mij gezocht? Wist ge dan niet dat ik in de wereld gekomen ben om Mijn Vader te verheerlijken?”* Na de diepe betekenis van dit antwoord te hebben begrepen en er Gods Wil in hebben aanbeden, keerden we naar Nazaret terug."